

OVERWEGING WIE ZIJN LEVEN NIET WIL GEVEN

DATUM **30 & 31 maart 2019 – 4^e weekend 40-dagentijd**

VOORGANGER Anneke Grunder

EERSTE LEZING Uit het boek Esther 4

EVANGELIE Lucas 9, 28 – 36

OVERWEGING

Je zult er maar vóór staan: de koning heeft jou, of je wilde of niet, tot zijn vrouw gemaakt. Je hebt zijn respect. Je bent zijn koningin geworden. Maar hij verlangt gehoorzaamheid van iedereen, ook van jou.

En die man, heeft, zoals alleen despoten dat kunnen, met het grootste gemak van de wereld, zijn eerste minister Haman de vrije hand gegeven om jouw volk uit te roeien. En je enige wapenen om daar iets tegen te doen zijn je moed en je vrouwelijke charme. Dat is de situatie van Ester. Het is voor het joodse volk en voor Ester een situatie van erop of eronder, van leven of dood.

Zulke momenten komen ook wij soms in ons leven tegen: ogenblikken waarin het op óns aan komt:

als je als Brabantse boer moet weigeren mee te werken aan drugscriminaliteit,
als iemand in jouw omgeving bedreigd wordt, een kind bv. en je iets moet doen. Veel hulpverleners staan voor dat feit, met alle risico's van dien. Als je zieke geliefde, die niet meer in staat is te spreken, onrecht wordt aangedaan. Dan hangt het van jou af!

Het zijn momenten waarop het er op aan komt ons niet door onze angst te laten vangen en ons niet te laten sturen door eigenbelang of frustratie. Momenten waarop het belang van anderen zwaarder weegt dan ons eigen hachje.

Waar haal je dan de rust en de moed vandaan om de juiste woorden te vinden, om goed te handelen?

Ester heeft Mordechai en het joodse volk gevraagd met haar te vasten en met haar te bidden. Dat is een daad van zich toevertrouwen aan de Eeuwige.

Als wij ons overgeven aan de Onnoembare openen we ons voor wat groter is dan onszelf. Dan kan de Levende zich met ons verbinden. Daarmee geven we Hem ruimte om in ons zijn werk te doen: dan kunnen we boven onszelf en onze woorden worden uitgetild en klinkt vooral de pure kracht van Gods woedende liefde, van opkomen voor het goede, voor het leven! Voor wat van God is...Dan klinkt Gods geest, die in ons leeft.

Het evangelie vertelt ons een verhaal waarin op omvangrijker wijze iets wordt beschreven dat daaraan raakt.

Jezus is met zijn leerlingen de berg opgegaan. God woont op die heilige berg, zo zegt de psalm. Ze zijn dus omhoog gegaan naar God. Ook zij gaan om te bidden, om zich te openen voor de Eeuwige. In dat bidden verbindt de Eeuwige zich met Jezus en Jezus verbindt zich met Hem. Zo komt hij te staan in Gods Licht.

Zijn kleren worden stralend wit, teken van zijn zuivere en heilige levenswijze.

Twee figuren verschijnen in dat licht: Mozes, de boodschapper van Gods richtlijnen voor het leven,

en Elia, de grote vertegenwoordiger van alle profeten, die mensen kritiseert en bemoedigt om in hun tijd

Gods richtlijnen praktisch vorm te geven. Jezus Messias is intens met hen verbonden. In hem komen Mozes en Elia opnieuw aan het licht.

De drie leerlingen zien dit alles aan en willen het moment vasthouden. Maar zo gaat dat niet:

Ook de kostbaarste momenten in ons leven, waarin levensruimte en verbondenheid met alles en allen

hand in hand gaan, moeten we los durven laten om ons levenspad vorm te geven.

De leerlingen mogen dus geen tenten bouwen om zich op deze plek in Gods aanwezigheid te koesteren.

Juist in deze ervaring schuilt de opdracht de berg weer af te dalen, het gewone leven in en er daar voor

en Gods mensen te zijn, op te komen voor recht liefde zichtbaar te maken.

Een stem in een wolk, bijbels beeld van Gods aanwezigheid, roept hen daartoe op en zegt: dit is mijn Zoon, mijn uitverkorene. Luistert naar hem! Anders gezegd: neem zijn woorden tot je, volg hem op zijn weg naar beneden.

Ester gaat ook die weg van dienstbaar zijn aan het belang van allen. Ze weet dat dat risico's heeft. Niet iedereen wil immers van onrecht horen. Soms wordt het goede zelfs met voeten getreden, ook door haar koning. Soms kost dat mensen hun leven.

Maar ze staat op en vindt verbonden met haar God de woorden die recht uit het hart komen. Ze maakt bekend bij welk volk ze hoort en dat dit volk in opdracht van Haman zal moeten sterven.

Haar woorden komen aan en bereiken hun doel: Ahasveros schrikt en wordt woedend op Haman en misschien ook wel en beetje op zichzelf.

En dan gaat het snel: voor je het weet is Haman afgevoerd en hangt hij aan de paal die hij voor Mordechai had opgericht.

Maar wie denkt dat eind goed al goed is kent de wetten van Meden en Perzen nog niet! Die mogen nl. nooit gewijzigd worden. Die zijn voor altijd geldig, zelfs voor de koning. Waar absolutisme heerst zijn de nuance en de barmhartigheid zoek.

Volgende week horen we hoe dat verder gaat.

Een ding moge duidelijk zijn: het gaan van de weg van Gods gerechtigheid leidt niet automatisch tot een goede afloop. De weg van Gods liefde werkt niet als een sprookje: eind goed al goed. Het blijft een weg waarop tegenstand en gevaar dreigen. Dat geldt ook voor Jezus. Zijn weg leidt naar Goede Vrijdag, naar de dood aan het kruis. Maar hij gaat die weg, met vallen en opstaan.

Dat wij, zijn leerlingen, niet inslapen, maar waken en bidden om de kracht en de moed om met hem zijn weg te volgen. Dat we durven handelen en spreken als Ester, boven onze woorden uit, met het risico van Goede Vrijdag, maar uiteindelijk op weg naar Pasen.